

Na muci se poznaju junaci. A naši momci su se i ovoga puta pokazali. Igrali su po tankoj žici u svakom meču, ali su pobedili Indiju sa 4:1, i tako prebrodili prvu prepreku u ovogodišnjem Dejvis kupu, kao i sve okolnosti iz predigre ovog meča koje im nisu išle u prilog. Kao prvo, što je srpsku javnost najviše brinulo, cela, mučna atmosfera oko izbora predsednika Teniskog saveza Srbije, potom, breme favorite, i konačno, najviše, neigranje Novaka Đokovića. U takvoj situaciji na teren sa ne tako brzom podlogom izašli su Troicki, Tipsarević, Zimonjić i Bozoljac.

Iako su pre meča uglavnom davali optimističke prognoze, ipak su u svim "takmičarskim" mečevima, bili pod velikim pritiskom. Ispostavilo se zaista, da su Indijci tvrd orah i da se u svakom meču igrali "na ivici". Brojni neupućeni smatrali su da će se naši teniseri prošetati Spensom i brzo završiti posao, verovatno zbog činjenice da je Srbija druga, a Indija 13 na svetskoj rang listi reprezentacija. Očigledno da nisu upoznati sa svetskim prilikama. Naime, milioni mladih ljudi igraju tenis u svojim zemljama. Milioni od njih nemaju uslove da se probiju na svetsku scenu, jer je tenis ekstremno skup sport. Takav je slučaj i sa Somdevom Devarmanom, iznenađenjem ovoga susreta. On očigledno nije imao para za profi tenis, pa je otišao na studije u SAD. Igrajući svakodnevno za ekipu Virginija univerziteta, ostvario je svoj cilj. Četiri godine je svakodnevno mukotrпно trenirao, što mu je uz talenat, donelo čak dve titule zaredom na sveameričkom takmičenju studenata-tenisera (2007. godine u finalu NCAA pobedio nama poznatog Džona Iznera), koje bi se slobodno moglo nazvati i amaterskim prvenstvom sveta. Posle 2008. godine i završetka koledža, osvojio je zlatnu medalju na igrama Komonvelta, potom u novembru 2010. zlatnu medalju u singlu i dublu na Azijskim igrama, da bi 2011. godine bio izabran za sportistu godine u Indiji. U profesionalnim vodama je od 2008. godine. Trenutno je 93 (od danas 75) na svetskoj rang listi profesionalaca, ali to u tenisu baš ništa ne znači. Uostalom, to je pokazao u meču sa Tipsarevićem. Naravno da mu je u prilog išla i činjenica da je Janko, naš heroj iz mnogih prethodnih mečeva, imao problema sa vremenskom zonom i adaptacijom na klimu, pošto je dva dana pre toga došao iz Amerike, pa nije bio "sav svoj". Ipak, kapa dole za srčanost i borbenost mladom Devarmanu, protiv koga smo zdušno navijali, ali nismo mogli da sakrijemo osećaj divljenja. Da je kvalitetan igrač Indijac je to pokazao i u igri parova, koje smo dobili na "mišiće", pre svega zhvaljujući majstoru dubla Nenadu Zimonjiću. Ziki nas je hladne glave doveo u odlučujuću prodnost posle drugog dana. Nenad Zimonjić i Ilija Bozoljac su posle izgubljenog prvog seta u dramatičnom taj-breku četvrtog seta savladali gostujuć dubl sa 3:1 u bespoštednoj borbi koja je trajala čak tri sata i 12 minuta i tako doneli svetskom prvaku prednost pred odlučujuće duele u nedelju. Ika Bozoljac je nakon početne

treme, dokazao da je talenat koji je pokazivao kao junior sada rezultirao jednom zrelošću, pa se u budućnosti može ozbiljno računati na njega. Ziki i on su do sada više puta igrali zajedno i njihov najveći "scalp" je dubl Rusedski-Marej. Ipak, Devis kup je nešto drugo, pa je njima, a svakako i nama, ova pobeda protiv Indijaca draža. Viktor Troicki je preuzeo breme prvog igrača reprezentacije, od kojeg se, na to nas je navikao Novak Đoković, očekuju dva sigurna poena. Troicki je imao uspona i padova u prvom meču, ali je uspeo da pobedi, zbog visine pomalo nezgrapnog, ali vrlo nezgodnog i izuzetno prgavog Indijca Rohana Bopanu, koji je u dublu prosto eksplodirao sa provokacijama i tako dodatno motivisao sjajnu novosadsku publiku da frenetično navija. I u drugom, ispostavilo se, baš kao i protiv Francuske, odlučujućem meču, trebalo mu je skoro tri sata da slomi otpor Devarmana, ali je taj meč Viktor odigrao mnogo bolje i na nivou ranga igrača broj 18. na svetskoj rang listi. Pečat na pobedu nad Indijcima, stavio je Janko Tipsarević. Janko je ljubimac novosadske publike, ne samo zato što je novosadski zet, već što je meč protiv Karana Rastogija odigrao skoro bez greške. U furioznom tempu, samouverenom igrom, pokazao je da nisu u pravu bili oni koji su sumnjali u njega prvog dana ovoga susreta. Takav je tenis, rekao je na konferenciji za novinare popularni Tipsa. Svaki meč je novi izazov. Ipak, ostaje uverenje da je Tipsarević zreo za prvih dvadeset na svetskoj rang listi, a možda i sam vrh. Samo da ga mimoiđu povrede. Ovo će, verujem, biti njegova godina. Selektor Devis kup reprezentacije Srbije Bogdan Obradović došao je na završnu konferenciju za novinare vidno umoran. Verovatno mu je sav teret pao sa srca. Nije zaslužio takav pritisak javnosti i kojekakvih blogera na sportskim sajtovima, koji omalovažavaju njegov značaj u reprezentaciji. Vidno je da sa svim igračima ima odličnu saradnju i njihovo puno poverenje, a to je od najvećeg značaja. Zar treba sumnjati u kvalitete čoveka koji je trener dva svetska prvaka – Nenada Zimonjića u igri parova i reprezentacije Srbije, osvajača Devis kupa. Izgleda da malo cenimo svoje igrače i trenere. Možda nam zato, većina igrača i igračica u svetskom vrhu imaju strane trenere. Apsurdno, zar ne. Pa mi smo svetski prvaci, a ne Amerikanci ili Švedani. Dok mi ne cenimo svoje, većina naših trenera u svetu ima izuzetnu reputaciju. Recimo, Novosađanin Jovan Savić bio je trener sestara Vilijams, sparing partner Borisu Bekeru. Petar Popović trenira talentovanu Srpkinju sa nemačkim pasošem Andreu Petković i da ne nabrajam dalje. Valjda ćemo progledati već jednom i konačno početi da cenimo sebe i svoje. Za to ćemo imati priliku već od 8. do 10. jula, kada se u četvrtfinalu Devis kupa sastajemo sa Švedskom u gostima, ovoga puta, daj Bože zdravlja i mira u teniskoj kući zvanoj Teniski savez Srbije, sa kompletnom reprezentacijom.

[Više fotografija sa ovog događaja možete pogledati ovde:](#)